

אנו עדים למה שאני מכנה „השתוללות של עיתונים“, אך עיתון כמו העולם הזה צריך להיות זהיר כפליים.

והנה, מתעוררת השאלה: בעיקבות כתבתו של אלי תבור על נסיעתו של שמעון („כושׁי“) רימון לנסאל ותגובתכם עליה (העולם הזה 2009) ומקור הידיעה, הרי ברור-מאליו שהעולם הזה יונק ידיעות, ואולי גם חומר לכתבות, ממקורות כמו סטייקיית רונן, ואם כך הדבר, אולי הרבה מתדברים שהתפרסמו בעיתון אינם נכונים והיטעו את הקוראים.

ואם אודי דיין השתמש בשיטה הזאת, מי יודע כמה אנשים עשו זאת בעבר, ובי עיקבות ה„ידיעות“ שהפיצו זכינו לכתבות „מפוצצות“ בעיתון.

יודע אני כי רוב הכתבות על שחיתות יות ודומיהן נכונות, כי בסדר-הכל איננו עיוורים, ואנו יודעים מה קורה במדינה. אני, אישית, נהנה מהרבה מדורים ודיוור חים בעיתון, ולפעמים — כמו כל אחד — לא מסכים לזאמר.

ברם, המיקרה הנ"ל נתון נשק מצויין בידי מתנגדי העולם הזה, וכתבתו של אלי תבור לא הוכיחה את החיפך.

יוכב שניהר, קריית-שפרינצק

● כפי שהסביר אלי תבור, ידיעת-כוב כזאת יכולה להסתכן להעולם הזה רק כאשר זהו סיפור תמים — לכאורה — שאינו פוגע באיש, וכאשר לא נראה לעין מניע שיחשיד את מוסר-הידיעה בשקר. ידיעה זו באה משני מקורות שונים, ורק עתה מתברר שהיה להם, לשניהם, מניע נסתר.

על נערים ואנשים

אינני מסוגל להתאפק, ואני מפנה את תשומת לבכם למודעה מצחיקה של המר-כז החופשי.

קודם כל, בראש המודעה מתנוססת תמונה של מר שמאל תמיר, כנראה מתקופת היותו נער. אולי יפרסם העולם הזה תצלום זה בצד תצלום של מר תמיר כעת, כשהוא בן 52 פלוס — ולוא רק כדי לשים קץ למינהג המגוחך, שלא רק מר תמיר נזקק לו, לפרסם תמונות-נעורים של פור ליטיקאים קשישים, במקום תמונות מעוד-כנות.

אבל מצחיק עוד יותר שבמודעה מלוי

(המשך מעמוד 4)

תב: „הפינוי בסיני — מיבצע לוגיסטי הסרת-קדים.“ אבל השחצנות לא נסוגה. **שלום קרוש, קריית-אחא**

מופת בראש האומה

לא אחת, שעה שמוקרנים לפנינו עלי-גבי המסך הקטן קטעים משיבות הכנסת, נוצר מים רבים מאיתנו למראה המושבים הררי קים מאדם.

החשבתם פעם עדי-כמה משמשים נכבדי האומה דוגמה ומופת לצימצום וקיצוץ הוצאות?

תארו לעצמכם מה היה קורה אילו כל 120 חברי-הכנסת היו מופיעים לישיבות. כמה דלק היה מבוזבז כדי לשמוע שטויות ונאומים חסרי-תוכן. כמה דפייניר, מקוש-קשים בעיגולים ומשולשים, היו מתגלגלים על הריצפה. הרי צריכים היו להכפיל את מיספר עובדי-הניקיון!

שלא לדבר על החלפת רישוד המושבים לפני כל פחות. ועוד דוגמה למופת בפיתרון הבעייה האקולוגית: הרעש. תארו לעצמכם 120 חברי-כנסת נוחרים!

משה ארטשטיין, נתניה

להיות ילדים טובים

בתגובה למינשר (העולם הזה 2009), איני יכולה להשתחרר מן הרושם של ה„מינשר“ במדור זו הארץ, „שמי רובינשטיין“. קיימת הקבלה ביניהם, ואל שניהם אין להת-ייחס בלצינות.

התפיסה שלכם היא הגלותית ביותר. גם היהודים בזמנו של היטלר חשבו, שאם הם יהיו בסדר ולא יעשו בעיות, תפסח עליהם השואה.

שטיפת-המוח הקבועה, השורה לאורך המאמרים והכתבות בהעולם הזה, הגורסת שאם נהיה ילדים טובים, ונחזיר את ה„שטחים ה„שדודים“ הכל יבוא על מקומו בשלום, היא המסוכנת ביותר.

ואצטט מסיפור של יהושפט הרכבי: „כל עוד יתנוסס דגל ישראל על בית אחד בתל-אביב, לא ישלימו עם כך הערבים.“ **פרחיה מזורחן, תל-אביב**

בגדי הרוזנת החדשים

אני כולי מלא התלהבות מהתמונות של הרוזנת וורושה, בבגדי דים המצויירים (העו-לם הזה 2009).

נדמה לי שכך נמצא הפיתרון ללבוש ישראלי מקורי, המתאים לאקלים הארץ בקייץ. מכיוון שאי-אפשר בכך לל להבחין שהגברת עירומה ושהבגדים מצויירים — הרי זה מתאים בהחלט בתור לבוש רישמי.

זה גם מתאים כביר טוי סימבולי למציאות הישראלית הכללית, כי נוסח „ביגדי-המלך היחדשים“.

דויד גרמן, רמת-גן

● עוד בגדים חדשים של הרוזנת, מי-סידרת תצלומיה בשבועון שטרן — ראה גלוסה.

השקר

נשק בידי

המתנגדים

לא אפתח במישפט הרגיל „קורא ותיק של...“, ברם אוכל להגיד דיר עצמי כעיקבי מאד בקריאת העולם הזה, ומשתדל שלא להחמיץ כתבה מעניינת.

אולם בעיקבות פרי שת אודי דיין, נת-עוררו אצלי כמה ספרי-קוט בקשר למהימנות ידיעותיהם של כתבי העיתון. ברור שכל עיתון יכול לטעות, ו-

שמפו רויאל

כחול - לשיער שמנוני ורגיל

עץ הזית

מורה דרך!

ברצונך לעבוד עם רכב אשכול בתל-אביב? אפשרות לשותפות. פנה אלינו.

טיולי הגליל תל-אביב

רח' הירקון 142 תל-אביב, טל. 230651

ספר הברית החדשה

בשפות שונות להשכלה כללית

ולהכרת הדתות בעולם

יישלח לכל הדורש

ת.ד. 7089, ירושלים

וורושה העירומה בגדים לאקלים חם